

Papp Attila Zsolt

ESŐVÁROS

Egy nagy utazás Kolozsvár felett,
a dombról éppen rálátni a hídra.
Esőcseppek, az ablakok helyett,
a festményen, mely néha visszahívna.

Egy impresszionista tájkép negatívja.

Tengerszint alatt. Egy volt-városra látok,
belepi alant a süppedő homok,
a jövő hordaléka: évek, álmok
fölött rizsföldek és rezervátumok.

Az enyészet majd kiadja a béred.
A festékfolt most átterjed a parkra,
az eső lassan elmossa a képet,
és Szamossá vedlik vissza a Szajna.

És ki az, aki szebb véget akarna!

A szív, a bolond soha meg nem unja
– mit sokan megtettek előtte, sokszor –
ósvi elégiát dalolni újra
a veszendő és furcsa városokról.

Parnasszus, 2003. tavasz